

Sygn. akt II Ca 1013/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2018 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Ciechanowicz
Sędziowie: SO Małgorzata Grzesik (spr.)
SO Sławomir Krajewski
Protokolant: sekr. sądowy Magdalena Gregorczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 lutego 2018 roku w S.

sprawy z powództwa **A. S.**

przeciwko **Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S., (...) Spółce Akcyjnej w Ł., Miejskiemu Przedsiębiorstwu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin P. i Zachód w S. z dnia 25 maja 2017 roku, sygn. akt III C 619/14

oddala apelację.

SSO Małgorzata Grzesik SSO Zbigniew Ciechanowicz SSO Sławomir Krajewski

Sygn. akt II Ca 1013/17

(...)

Wyrokiem z dnia 25 maja 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w pkt I zasądził od pozwanych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. in solidum na rzecz powódki A. S. kwotę 2.152,96 zł (dwóch tysięcy stu pięćdziesięciu dwóch złotych i dziewięćdziesięciu sześciu groszy) z tym, że od pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. z odsetkami ustawowymi (za opóźnienie) od dnia 24 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty, a od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. z odsetkami ustawowymi (za opóźnienie) od dnia 27 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty; w pkt II. oddalił powództwo w pozostałym zakresie; w pkt III. zasądził od pozwanych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. solidarnie na rzecz powódki A. S. kwotę 1.223,40 zł (jednego tysiąca dwustu dwudziestu trzech złotych i czterdziestu groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu; w pkt IV. nakazał zwrócić powódce A. S. od Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 177,60 zł (stu siedemdziesięciu siedmiu złotych i sześćdziesięciu groszy) tytułem nadpłaconych kosztów sądowych (wydatków na opinię biegłego); w pkt V. nakazał zwrócić pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. od Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 300 zł (trzystu złotych) tytułem nadpłaconych kosztów sądowych (wydatków na uzupełniającą opinię biegłego); w pkt VI. nakazał zwrócić pozwanemu Miejskiemu Przedsiębiorstwu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. od Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 306,77 zł (trzystu sześciu złotych i siedemdziesięciu siedmiu groszy) tytułem nadpłaconych kosztów sądowych (wydatków na uzupełniającą opinię biegłego).

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Powódka A. S. mieszka w S. w budynku należącym do zasobów Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w S..

Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) z siedzibą w S. zarządza nieruchomościami pozostającymi w jej zasobach, w tym na Osiedlu (...), na którym mieszka powódka.

Powódka jest właścicielką samochodu marki F. (...) nr rej. (...). W dniu 05 grudnia 2013 r. prawidłowo zaparkowała pojazd na parkingu osiedlowym z dala od drzew z uwagi na zapowiadany silny wiatr. W nocy wystąpiła zapowiadana wcześniej, straszna wichura (K. O.), o której ostrzegano. Rano w dniu 06 grudnia 2013 r. powódka usłyszała straszny huk, wyjrzała przez okno i stwierdziła, że pojemnik na odpady uderzył w jej samochód. Pojemnik uderzył w okolice tylnego lewego światła przeciwmgłowego, po czym odchylił się i uderzył w tylne lewe drzwi. W wyniku silnego wiatru pojemnik uległ

przemieszczeniu z miejsca jego posadowienia uderzając w samochód powódki. Pojemnik nie był w żaden sposób przymocowany do podłoża ani zabezpieczony przed przemieszczeniem. W miejscu jego posadowienia nie ma wybudowanej wiaty, ogrodzenia, czy murka. W wyniku uderzenia pojemnika o pojazd powódki, pojazd ten uległ uszkodzeniu. Powódka zrobiła zdjęcia, tego samego dnia rano zadzwoniła do pozwanej spółdzielni prosząc o interwencję i wskazując na przemieszczające się nadal pojemniki. Zawiadomiła także policję oraz pisemnie Spółdzielnię Mieszkaniową (...). Do tej ostatniej zwróciła się w dniu 09 grudnia 2013 r. z wnioskiem o przyznanie odszkodowania opisując okoliczności zdarzenia i rodzaj uszkodzeń w pojeździe, jak również kolejnym pismem z dnia 17.02.2014 r. W dniu 27 grudnia 2013 r. pozwana ad. 1 powiadomiła swojego ubezpieczyciela (pozwana ad. 2) o roszczeniu zgłoszonym przez powódkę. Pozwana ad. 1 odmówiła wypłaty odszkodowania wykazując bezradność wobec huraganowych podmuchów wiatru. Powódka zgłosiła również roszczenie do pozwanej ad. 2. Ubezpieczyciel – pozwana ad. 2, z którą pozwana ad. 1 miała zawartą w tym okresie umowę ubezpieczenia OC z tytułu posiadania mienia i zarządzania nieruchomościami, również odmówiła wypłaty odszkodowania wskazując na wystąpienie szkody podczas specyficznych warunków pogodowych o ponadnormatywnej sile wiatru i brak związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zawinionym zachowaniem ubezpieczonego, gdyż do zdarzenia doszło bez jego winy. Powódka nie naprawiła pojazdu, natomiast zwróciła się do serwisu o wycenę szkody.

Po szkodzie zostały zamocowane metalowe pręty do ażurowych płyt chodnikowych w celu przymocowania pojemników, jednak mocowanie to po jakimś czasie usunięto. Być może mocowanie pojemnika wykonał jakiś konserwator z własnej inicjatywy. Zarząd pozwanej ad. 1 nie o tym nie wie.

Silne podmuchy wiatru w ww. dacie i miejscu są faktem bezspornym.

W nocy z 05 na 06 grudnia 2013 r. odnotowano wiele szkód na Osiedlu (...), m.in. uszkodzenie pojazdu powódki. W tym miejscu było największe natężenie wiatru. Pojemniki na odpady zostały podstawione przez ich właściciela – (...) w miejscach wyznaczonych przez pozwaną ad. 1 po konsultacjach z mieszkańcami i przy zachowaniu warunków posadowienia ze względu na bliskość klatki schodowej, możliwość dojścia i dojazdu do pojemników. Od miejsc parkingowych oddziela je chodnik i jezdnia oraz rząd betonowych słupków. Na osiedlu znajduje się 87 pojemników. Za miejsce ustawienia pojemników odpowiada spółdzielnia (pozwana ad. 1). Przed zdarzeniem pojemnik został opróżniony.

Zapotrzebowanie ilościowe na pojemniki zgłasza pozwana ad. 1, jak również wskazuje miejsce gdzie mają być one usytuowane. Wymogiem jest, by powierzchnia była utwardzona i równa, pozbawiona instalacji napowietrznych - linii energetycznych, ciepłowniczych oraz drzew, z możliwością łatwego dojazdu samochodów ciężarowych z dźwigiem (...). Pojemniki nie posiadają żadnych urządzeń do mocowania ich do podłoża, gdyż są opróżniane przez ich podniesienie. (...) nigdy nie wykonuje żadnych mocowań pojemników przed nadejściem huraganu. Spółdzielnia nie zgłaszała do (...) potrzeby zabezpieczenia pojemników.

Gmina M. S. powierzyła przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. w S. (pozwanej ad. 3) odbiór i zagospodarowanie odpadów na terenie Osiedla (...). Wykonawca (...) w ramach realizacji zamówienia wyposaża zamieszkałe nieruchomości w pojemniki do gromadzenia odpadów oraz zapewnia utrzymanie pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym. Ilość pojemników odpowiada zapotrzebowaniu zgłoszonemu do Zamawiającego przez Właściciela nieruchomości. Wykonawca dokonuje cyklicznego odbioru i wywiezienia odpadów, jak również porządkuje teren zanieczyszczony odpadami wysypanymi z pojemników w trakcie realizacji usługi odbioru. Wykonawca jest zobowiązany do naprawienia szkód wyrządzonych podczas lub w związku z wykonywaniem usługi.

Koszt naprawienia pojazdu powódki związany ze szkodą powstałą w dniu 06 grudnia 2013 r. przy użyciu nowych oryginalnych części zamiennych wynosił 2.152,96 zł w grudniu 2013 r. Technologia naprawy zapewnia przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, w warunkach przeprowadzenia naprawy w dobrze wyposażonym nieautoryzowanym warsztacie naprawczym. Jeżeli pojazd był wyposażony przed szkodą w oryginalne części zamienne, przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody może się odbyć tylko przy użyciu części oryginalnych. Części zamienne o porównywalnej jakości są wykonane z materiałów gorszej jakości i ich odporność na czynniki zewnętrzne jest znacznie gorsza od elementów oryginalnych.

Kalkulacja sporządzona na zlecenie powódki przez firmę (...) w S. wskazała na kwotę wyższą, wynoszącą 4.009,59 zł.

Pojazd powódki był zakupiony przez nią krótko przed szkodą. Jest to pojazd z 2009 roku.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za usprawiedliwione co do zasady i częściowo co do wysokości co do pozwanych (ad. 1 i ad. 2). W stosunku do pozwanego ad. 3 (...) powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd I instancji w oparciu o całokształt zgromadzonego i wiarygodnego materiału dowodowego, przy uwzględnieniu także faktów bezspornych przyjął, że samochód powódki został uderzony przez przemieszczający się w wyniku podmuchu wiatru śmietnik należący do (...), niezabezpieczony przed przemieszczeniem w żaden sposób, nieprzytwierdzony do podłoża z uwagą na sposób jego opróżniania (przez podnoszenie), jak również nieogrodzony w sposób uniemożliwiający przemieszczenie, choćby w postaci murka.

Dalej Sąd wskazał, iż pojemnik na odpady został dostarczony na nieruchomość przez przedsiębiorstwo (...), które ma obowiązek wyposażać nieruchomość w pojemniki zgodnie ze zgłoszonym zapotrzebowaniem w miejsce wskazane przez właściciela nieruchomości i regularnie je opróżniać, dbając o ich utrzymanie w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym.

Zdaniem Sądu I instancji okoliczności powstania szkody nie dają podstaw do przyjęcia, iż zdarzenie wystąpiło na skutek siły wyższej zwalniając pozwaną ad. 1 i pozwaną ad. 2 od odpowiedzialności. Silnie wiejący wiatr, choć w dacie zdarzenia występował z dużym nasileniem, nie jest jedyną przyczyną szkody. Sąd Rejonowy podkreślił, że gdyby nie zaniedbania ze strony pozwanej ad. 1, czynnik wiatru nie zadziałałby w sposób szkodzący. Według Sądu pozwana Spółdzielnia nie przejawiała jakiegokolwiek aktywności w celu zabezpieczenia znajdujących się na jej terenie nieruchomości w postaci tychże pojemników. Dalej Sąd wskazał, iż od czasu przejęcia tego zadania przez Gminę spółdzielnia nie została zwolniona ze swoich zadań, gdyż nadal jako zarządca (właściciel) nieruchomości odpowiada za zorganizowanie miejsc do zbiórki odpadów.

Pojemniki dostarczane są na jej teren i pozwana Spółdzielnia jest zobowiązana, jako właściciel nieruchomości, współpracować z podmiotami związanymi zawartą w drodze przetargu umową (Gminą i (...)) poprzez zgłaszanie zapotrzebowania na pojemniki i zapewnienie odpowiedniego miejsca ich posadowienia, by spełnić wymóg utwardzonego i równego terenu, jego dostępność dla mieszkańców, jak również dla przedsiębiorstwa (...) w celu umożliwienia wywozu odebranych odpadów. Sąd Rejonowy uznał, iż umiejscowienie pojemników, należy do Spółdzielni, a dostarczanie ich (wyposażenie nieruchomości zgodnie z zapotrzebowaniem właściciela), opróżnianie i wywożenie śmieci należy do (...). Treść umowy łączącej (...) z Gminą należy do okoliczności bezspornych (nikt nie kwestionował przedłożonej dokumentacji i nie podnosił, aby (...) działało na innych zasadach niż wskazane w opisie przedmiotu zamówienia k. 57-94) i zdaniem Sądu Rejonowego nie daje żadnych podstaw do tego, by wyprowadzić z niej wnioski o obowiązku (...) w zakresie zabezpieczenia pojemników posadowionych na nieruchomości powódki. Po pierwsze, w definicji terminu wyposażenie nieruchomości w pojemniki nie mieści się nic więcej poza ich dostarczeniem na wskazane miejsce, a w pojęciu utrzymania pojemników w należytych stanie sanitarnym, technicznym i porządkowym nie mieści się nic więcej poza utrzymaniem tych pojemników w sposób zapewniający możliwą w określonych realiach czystość, zapobieżenie rozwojowi bakterii i działania bakteriobójcze, zabezpieczenie przed dostępem wody, eliminacja przykrych zapachów, sprawność techniczna pojemników (np. klapy do otwierania muszą działać, otwory muszą umożliwiać wrzucanie do nich śmieci zgodnie z przeznaczeniem), jak również utrzymanie stanu porządkowego poprzez uprzątnięcie śmieci, które wysypią się z pojemnika. Nie można, zdaniem sądu I instancji, rozciągać wymogu utrzymania pojemników w określonym stanie na wymóg utrzymania odpowiedniego stanu nieruchomości w postaci terenu przeznaczonego czy też przysposobionego na potrzeby lokalizacji tych pojemników. Sąd wskazał, iż tylko właściciel gruntu jest uprawniony, w braku stosownej umowy uprawniającej inny podmiot (a takowej nikt nie naprowadził) do władania nim i to on jest zobowiązany do utrzymania tego gruntu oraz podejmowania działań względem niego. Zdaniem sądu I instancji trudno sobie wyobrazić, żeby (...) miało na cudzym gruncie wybudować wiatę czy murkę. Nie obejmuje tego zakres zadań powierzonych wykonawcy (...) przez Gminę, a ponadto byłoby to niezgodne z prawem. Zdaniem tego sądu, właściciel nieruchomości, respektując wykonawcę ustawowych zadań własnych gminy w zakresie gospodarowania odpadami (ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19961320622>), w szczególności art. 3 i 5 (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19961320622>)) i przyjmując na swój grunt pojemniki na odpady dostarczone przez wykonawcę zamówienia publicznego, co pozwana Spółdzielnia czyni w interesie swoich członków i innych mieszkańców jej zasobów, przyjmuje je niejako pod swoją pieczę, gdyż mienie to zostaje powierzone spółdzielni do korzystania przez jej mieszkańców. Mienie to pozostaje na nieruchomości spółdzielni przez cały czas trwania umowy, spółdzielnia z niego korzysta i ma do niego nieprzerwany dostęp. Skoro do powstania szkody doszło na nieruchomości stanowiącej mienie pozwanej Spółdzielni w wyniku przemieszczenia się pojemnika będącego mieniem ruchomym posiadanym przez spółdzielnię (powierzonym do korzystania), to ona odpowiada za tę szkodę w razie wystąpienia przesłanek odpowiedzialności deliktowej, określonych w art. 415 k.c. (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093>).

Sąd Rejonowy po omówieniu przesłanek odpowiedzialności wskazał, iż niewątpliwie powódka wykazała istnienie szkody. Zgromadzony i oceniony materiał dowodowy dał podstawy do przyjęcia, że pojazd powódki uległ uszkodzeniu na skutek uderzenia pojemnika na odpady. Powódka wykazała również wysokość szkody wstępnie na podstawie sporządzonej na jej zlecenie kalkulacji naprawy, zweryfikowanej następnie - w wyniku inicjatywy dowodowej powódki - opinią biegłego.

W ocenie Sądu Rejonowego pozwana Spółdzielnia była odpowiedzialna za utrzymanie nieruchomości w miejscu przeznaczonym na pojemniki (...) w należytych stanie, a jej zaniechania w tym zakresie miały charakter bezprawny. Mogła bowiem ogrodzić pojemniki w taki sposób, by uniemożliwić ich przemieszczanie. Mając na uwadze, że pozwana Spółdzielnia nie utrzymała nieruchomości w należytych stanie, jej działanie było bezprawne i zawinione, a co za tym idzie, jest odpowiedzialna za szkodę pozostającą w adekwatnym związku przyczynowym. Gdyby zostało zbudowane ogrodzenie pojemników, śmietnik nie uległby przemieszczeniu i nie uszkodziłby pojazdu powódki.

Dalej Sąd I instancji wskazał, iż odpowiedzialność in solidum z pozwaną Spółdzielnią ponosi pozwany (...) Spółka Akcyjna w Ł., na podstawie umowy ubezpieczenia OC zawartej przez pozwaną Spółdzielnię.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093>).

W pozostałym zakresie powództwo oddalono nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia:

- a) co do wysokości przekraczającej wyliczoną przez biegłego wysokość szkody,
- b) co do pozwanej Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

W ocenie sądu, pozwana (...) Sp. z o.o. nie ponosi odpowiedzialności za zdarzenie, gdyż brak jest funkcjonalnego związku pomiędzy wykonywaniem usługi na rzecz Gminy M. S. a szkodą. Szkada nie powstała w trakcie wykonywania usługi polegającej na dostarczeniu pojemników ani w trakcie ich opróżniania.

Sąd Rejonowy wskazał, iż o kosztach procesu oraz nadpłaconych kosztach sądowych orzeczono w pkt III-VI zgodnie z odpowiedzialnością za wynik procesu określoną art. 98 § 1 - 3 k.p.c. (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>) oraz art. 100 k.p.c. (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>). Powódka wygrała proces w około 53 % żądanej kwoty. Powódka uiściła opłatę od pozwu 201 zł oraz zaliczkę na biegłego 1.200 zł (k. 218-219), lecz część zaliczki w kwocie 177,60 zł jej zwrócono (biegły policzył za opinię główną 1.022,40 zł zob. k. 265 i 287, a na tę opinię wykladała swoje środki powódka). Łącznie koszty procesu poniesione przez powódkę wyniosły zatem 1.223,40 zł. Sąd uznał, że koszty procesu powinny być całkowicie zwrócone w całości (pkt III), gdyż powództwo było w odniesieniu do osób przez nią pozwanych usprawiedliwione co do zasady, a jego wysokość należała do oceny sądu, gdyż dopiero opinia biegłego wyświetliła wysokość szkody. Powódka natomiast wytaczając powództwo działała w zaufaniu do kalkulacji sporządzonej przez firmę (...) i na jej powstanie sformułowała żądanie co do wysokości. Zdaniem Sądu trudno obwiniać powódkę za to, że serwis naprawczy przeszacował koszty naprawy w porównaniu do cen stosowanych przez warsztaty nieautoryzowane, w oparciu o które szkodę wyliczył biegły. Biegły z kolei był konieczny, gdyż pozwane kwestionowały powództwo i co do zasady, i co do wysokości. Zastosowanie art. 100 in fine k.p.c. (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>).

[id=WDU19640430296](#)) było zatem uzasadnione. Pozwane ad. 1 i ad. 3 zostały zobowiązane i uiściły zaliczki po 500 zł każda (k. 277, 290, 291) na opinię uzupełniającą, gdyż wniosowały o jej przeprowadzenie. Wynagrodzenie biegłego za tę opinię wyniosło 393,23 zł (k. 294) i wypłacono je z uiszczonych zaliczek (w przybliżeniu po równo k. 316). Nadwyżki pomiędzy kwotami pobranymi z tytułu szacowanych wydatków na opinię biegłego a kwotami należnymi zwrócono powódce i pozwanym ad. 1 i ad. 3 w pkt IV-VI na podstawie art. 84 ust. 1 i 2 w zw. z art. 80-82 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Zdaniem Sądu Rejonowego powódka nie powinna być obciążona kosztami opinii uzupełniającej, gdyż nie wniosła o jej wydanie, a opinia ta była dla powódki korzystna (nie pogorszyła w żaden sposób jej sytuacji co do wysokości szkody). Kosztami opinii uzupełniającej nie powinna być także obciążona pozwana ad. 2, gdyż nie kwestionowała pierwszej opinii i wobec tego nie wygenerowała tego wydatku. Wobec powyższego zasadnym było przyjęcie, że koszt opinii uzupełniającej pozostaje po stronie wnioskujących o jej przeprowadzenie. Powódka nie powinna być obciążona kosztami procesu wygrywającej pozwanej ad. 3, gdyż wezwanie tej pozwanej do udziału w sprawie nie odbyło się wolą powódki. Stąd też zastosowanie w tym zakresie znajduje [art. 102 k.p.c. \(http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296\)](#). Względny słuszności nie pozwalają na obciążenie powódki kosztami procesu poniesionymi przez (...), skoro to z woli innego pozwanego podmiot ten został dopozwany. Z kolei rozstrzygnięcie o kosztach procesu pomiędzy pozwanymi nie znajduje uzasadnienia, gdyż nie są oni przeciwnikami procesowymi.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. zaskarżając go w części, tj. w zakresie punktu I i III wyroku.

Zgodnie z [art. 368 § 1 pkt 2 k.p.c. \(http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296\)](#) zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego w postaci:

a. przepisu [art. 415 k.c. \(http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093\)](#), poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na uznaniu jej odpowiedzialności odszkodowawczej za uszkodzenie samochodu powódki w sytuacji, gdy do uszkodzenia samochodu doszło na skutek działania siły wyższej,

b. przepisu [art. 415 k.c. \(http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093\)](#), poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, iż Spółdzielnia ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za uszkodzenie samochodu w sytuacji, gdy jej działanie nie było bezprawne ani zawinione w żadnej postaci, albowiem - jako zarządca nieruchomości - nie ma obowiązku ogrodzenia i zabezpieczenia pojemników do selektywnego zbierania odpadów komunalnych dostarczonych przez (...) Sp. z o.o. oraz nie ma obowiązku pieczy nad cudzym mieniem znajdującym się na zarządzanych nieruchomościach w postaci pojemników do selektywnego zbierania odpadów komunalnych dostarczanych przez pozwaną ad. 3, Spółdzielnia zaś wykonała obowiązki ciążące na niej w myśl przepisów [prawa budowlanego \(http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19940890414\)](#) oraz prawa miejscowego, obowiązek utrzymywania pojemników do selektywnego zbierania odpadów komunalnych w należyтым stanie porządkowym spoczywa na (...) Sp. z o.o., a ponadto nie było podstaw do tego, aby przewidywać możliwość uszkodzenia samochodu Powódki przez taki pojemnik w nocy z 5 na 6 grudnia 2013r. na miejscu postojowym przy ul. (...) w S.,

c. przepisu [art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o spółdzielniach mieszkaniowych \(http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20010040027\)](#) (t.j. Dz.U.2013.1222 z późn. zm.) poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, iż Spółdzielnia jako zarządca nieruchomości ma obowiązek zabezpieczenia i ogrodzenia pojemników do selektywnego zbierania odpadów komunalnych dostarczonych przez (...) Sp. z o.o. oraz obowiązek pieczy nad cudzym mieniem znajdującym się na zarządzanych nieruchomościach w postaci takich pojemników albowiem obowiązki te spoczywają na pozwanej ad. 3,

d. przepisu [art. 5 ust. 1 pkt 1 \(http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19961320622\)](#) w zw. z [art. 6r ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach \(http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19961320622\)](#) (t.j. Dz.U.2017, poz. 1289) oraz w zw. z § 2 ust. 1 Uchwały Nr (...) Rady Miasta S. z dnia 19 listopada 2012r. w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi poprzez ich niewłaściwą wykładnię, polegającą na przyjęciu odpowiedzialności Spółdzielni Mieszkaniowej (...) za utrzymanie pojemników do selektywnego zbierania odpadów komunalnych dostarczonych przez Pozwaną ad. 3 w należyтым stanie porządkowym oraz za pieczę nad tymi pojemnikami w sytuacji, gdy nieruchomość przy ul. (...) w S. na zlecenie Gminy M. S. wyposażona została w te pojemniki przez Pozwaną ad. 3, która zobowiązana jest do wyposażenia nieruchomości w takie pojemniki oraz do utrzymywania tych pojemników w należyтым stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym,

e. przepisu [§ 22 ust. 2 oraz § 23 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie \(http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20020750690\)](#) (t.j. Dz.U. z 2015, poz. 1422) poprzez ich niezastosowanie, polegające na przyjęciu iż miejsce urządzone przez Spółdzielnię na pojemniki do selektywnego zbierania odpadów komunalnych przy ul. (...) w S. było utrzymywane przez pozwaną ad. 1 w nienależyтым stanie oraz że zobowiązana ona była do ogrodzenia tych pojemników, w sytuacji gdy Spółdzielnia wykonała należycie wymagany utwardzony plac do ustawiania tych pojemników i utrzymywała go w należyтым stanie,

f. przepisu § 6 ust. 7 Regulaminu utrzymania czystości i porządku w na terenie Gminy M. S., uchwalonego uchwałą nr IV7692/12 Rady Miasta S. z dnia 19 listopada 2012r. poprzez jego niezastosowanie, polegające na przyjęciu, iż Spółdzielnia zobowiązana była do ogrodzenia pojemników do selektywnego zbierania odpadów komunalnych, podczas gdy prawo miejscowe wymaga, aby dostęp do pojemników dla osób niepełnosprawnych oraz pracowników (...) Sp. z o.o. był nieutrudniony, a technologia opróżniania tych pojemników wyklucza budowanie pełnych i zadaszonych wiat lub ogrodzeń,

g. przepisu [art. 361 k.c. \(http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093\)](#), poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, iż uszkodzenie samochodu Powódki w wyniku działania porywistego wiatru pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z brakiem ogrodzenia pojemników na odpady segregowane przy ul. (...)

w S., w sytuacji, gdy z uwagi na technologię opróżniania tych pojemników oraz wymóg nieutrudnionego dostępu nie jest dopuszczalne całkowite ogrodzenie i zadaszenie tych pojemników, a jednocześnie nie ma technicznych możliwości przymocowania tych pojemników do gruntu;

2. naruszenie przepisu postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. [art. 233 § 1 k.p.c.](http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>), poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny materiału dowodowego oraz brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, polegające na bezpodstawnym uznaniu, iż Spółdzielnia ponosi winę za uszkodzenie samochodu powódki, działanie pozwanej ad. 1 było bezprawne oraz że pomiędzy działaniem pozwanej ad. 1 a szkodą zachodzi adekwatny związek przyczynowy, podczas gdy okolicznością bezsporną było to, iż do uszkodzenia samochodu powódki doszło w wyniku działania siły wyższej, a ponadto z dokumentów, zeznań i oświadczeń stron wynika, iż to Pozwana ad. 3 wyposażyła w/w nieruchomości w pojemniki do selektywnej zbiórki odpadów oraz zobowiązana była do ich utrzymywania w należytym stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, z dokumentacji fotograficznej oraz oględzin wynika, iż miejsce do ustawiania tych pojemników zostało wykonane zgodnie z obowiązującymi wymogami [prawa budowlanego](http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19940890414) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19940890414>) oraz prawa miejscowego oraz jest utrzymywane w należytym stanie przez pozwaną ad. 1, skutkujące sprzecznością rozstrzygnięcia w zakresie punktu I wyroku z materiałem dowodowym zebrany w sprawie,

3. naruszenie przepisu [art. 100 k.p.c.](http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>), polegające na uznaniu przez Sąd I instancji, iż zachodzą przesłanki uzasadniające zasądzenie na rzecz powódki kosztów postępowania w całości, mimo powódka wygrała w 53%.

Wskazując na powyższe, na podstawie [art. 368 § 1 pkt 5 K.p.c.](http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>) wniosła o:

1. zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez:

a. oddalenie powództwa w stosunku do pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w (...) Spółki Akcyjnej w Ł. również w zaskarżonej części, tzn. co do kwoty 2.152,96 zł wraz z odsetkami,

b. zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. kosztów postępowania według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego przez radcę prawnego.

2. zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego przez radcę prawnego.

W uzasadnieniu apelacji pozwana rozwinęła ww. zarzuty i wskazała, iż w okolicznościach niniejszej sprawy do uszkodzenia pojazdu powódki doszło w wyniku działania siły wyższej w postaci silnego wiatru, towarzyszącego orkanowi K.. Wskazała, iż za przykład siły wyższej powszechnie uznaje się huraganowe porywy wiatru (*vis naturalis*).

Dalej wskazano, iż dla uznania odpowiedzialności deliktowej Spółdzielni konieczne było wskazanie norm nakładających na nią obowiązek pieczy o cudze mienie ruchome znajdujące się na administrowanych przez nią nieruchomościach oraz obowiązek ogradzania pojemników na odpady w sposób uniemożliwiający ich przesunięcie przez porywisty wiatr. Podniosła, iż nie ma norm prawnych nakładających na zarządcę terenu obowiązek zabezpieczenia cudzego mienia ruchomego, w szczególności pojemników do selektywnej zbiórki odpadów komunalnych. Nie ma również norm prawnych nakładających obowiązek budowania murów, wiat bądź ogrodzeń wokół pojemników na odpady. Apelująca podkreśliła, iż nie ma także powszechnie obowiązujących przepisów ustawowych bądź miejscowych, nakazujących właścicielom nieruchomości zabezpieczenie, przypinanie lub mocowanie pojemników, w jakie (...) sp. z o.o. - w zamian za otrzymywane od Gminy M. S. wynagrodzenie - wyposażyła ich nieruchomości. Nie ma wręcz ku temu podstaw prawnych, gdyż pojemniki te nie stanowią własności Pozwanej ad. 1. Nadto w ocenie apelującej w stanie faktycznym postępowania nie było podstaw do przyjęcia jej winy. Spółdzielnia miała bowiem przede wszystkim prawo do uznania, iż dostarczone przez Pozwaną ad 3, jako podmiot profesjonalny, pojemniki odpowiadają wszelkim normom dotyczącym takich pojemników i wymaganiom określonym w Regulaminie (§ 6 ust. 3 Uchwały NR IV/692/12 Rady Miasta S. z dnia 19 listopada 2012r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku w na terenie Gminy M. S., rozdział V pkt 2 ppkt 6 Opis przedmiotu zamówienia załącznik nr 7 do SIWZ). Skoro pojemniki te odpowiadają polskim normom PN-EN 840, Spółdzielnia miała prawo uznać, iż pojemniki te są bezpieczne. Nadto miała również świadomość, iż dostarczone pojemniki nie są wyposażone w kółka do ich przemieszczania, lecz są pojemnikami podnoszonymi przez samochód ciężarowy z dźwigiem (...). W ocenie Pozwanej ad. 1 wykluczało to możliwość ich przesunięcia choćby przez wiatr.

Apelująca podsumowująco wskazywała, iż mając na uwadze przytoczone argumenty, w szczególności fakt, iż to (...) Sp. z o.o. w ramach działalności gospodarczej wykonywanej profesjonalnie i za wynagrodzeniem wyposażyła nieruchomości przy ul. (...) w S. w pojemnik do odbioru odpadów, który uderzył miał w samochód Powódki oraz zakres obowiązków Gminy M. S. zleconych pozwanej ad. 3 uznać należy, iż to pozwana ad. 3 ponosić winna odpowiedzialność za szkody wyrządzone Powódce. Wynika to z przywołanej przez Sąd I instancji zasady, iż to właściciel rzeczy ma obowiązek utrzymywania rzeczy w stanie, w którym rzecz nie wyrządzi szkody. Wbrew stanowisku Sądu I instancji usługi (...) Sp. z o.o. na rzecz Gminy M. S. nie ograniczały się bowiem do dostarczenia pojemników oraz ich opróżniania, lecz obejmowały także ich utrzymywanie w należytym stanie porządkowym.

Dalej apelujący zakwestionował rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, zawarte w punkcie III zaskarżonego wyroku. Według niego rozstrzygnięcie o kosztach procesu w I instancji winno zostać dokonane w oparciu o zasadę wzajemnego zniesienia lub stosunkowego rozdzielenia kosztów w myśl art. 100 [zdanie 1 k.p.c.](http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się całkowicie bezzasadna.

Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne zarówno dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, jak również prawną ocenę tych ustaleń wskazaną w pisemnych motywach orzeczenia.

Z przepisu [art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych](#) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20010040027>), wynika, iż Spółdzielnia ma obowiązki zarządzania nieruchomościami stanowiącymi jej mienie lub nabyte na podstawie ustawy mienie jej członków. Spółdzielnia mieszkaniowa jest podmiotem gospodarczym i w zakresie prowadzonej przez siebie działalności ukierunkowana jest na szeroko pojęte zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych swoich członków. Działalność spółdzielni mieszkaniowej w zakresie zarządzania nieruchomościami stanowiącymi jej mienie i nabyte na podstawie ustawy mienie jej członków jest obligatoryjną działalnością gospodarczą takiej spółdzielni. Taki status Spółdzielni nakłada na nią przywileje, ale i obowiązki wynikające chociażby z [art. 140 k.c.](#) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093>), po myśli którego w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą. Oceniając treść ww. przepisu nie ulega przy tym wątpliwości, iż właściciel winien korzystać ze swojej nieruchomości w sposób nie zagrażający bezpieczeństwu innych osób i mieniu. Właściciel lub zarządca jest obowiązany utrzymywać i użytkować nieruchomość bądź jej część zgodnie z jej przeznaczeniem, co w okolicznościach niniejszej sprawy wskazuje, iż winien zapewnić, dochowując należytej staranności, bezpieczne korzystanie innym z nieruchomości oraz przedmiotów na niej się znajdujących, a służących zaspokajaniu potrzeb osób na nieruchomości przebywających, w tym przypadku czuwać nad zapobieżeniem negatywnym skutkom wystąpienia czynników zewnętrznych oddziaływujących na obiekt, nieruchomości związanych z działaniem człowieka lub sił natury, takich jak właśnie silne wiatry czy intensywne opady atmosferyczne. Sąd Odwoławczy wbrew twierdzeniom apelacji nie miał żadnych wątpliwości, iż zabezpieczenie pojemników na odpady, które zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa winny znajdować się na nieruchomościach, takich jak objęte w zarząd przez apelującą, spoczywało właśnie na Spółdzielni.

Zgodnie z rozporządzeniem ministra infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie z dnia 12 kwietnia 2002 r. (Dz.U. Nr 75, poz. 690) § 22 ust. 1. Na działkach budowlanych należy przewidzieć miejsca na pojemniki służące do czasowego gromadzenia odpadów stałych, z uwzględnieniem możliwości ich segregacji. O ile przepisy prawa nie wskazują, iż zawsze winny to być zadaszony wiaty, czy inne pomieszczenia a przewidując samo wydzielone i utwardzenie placu do ustawiania pojemników na odpady, to jednakże nie ulega wątpliwości, iż wydzielenie i zagospodarowanie takiego miejsca zawsze leży w zakresie obowiązków właścicielskich. Powyższe jest nadto zgodne z [art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach](#) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19961320622>). Zgodnie z tym przepisem właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez wyposażenie nieruchomości w pojemniki służące do zbierania odpadów komunalnych oraz utrzymywanie tych pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, chyba że na mocy uchwały rady gminy, o której mowa w [art. 6r ust. 3](#) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19961320622>), obowiązki te przejmie gmina jako część usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za uiszczoną przez właściciela opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi. W niniejszej sprawie Gmina M. S. przejęła obowiązki odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych i wykonywała swoje zadania na mocy umowy łączącej ją z Miejskim Przedsiębiorstwem (...) sp. z o.o., która to spółka zobowiązana była obok odbioru nieczystości, tylko do wyposażenia nieruchomości w pojemniki na gromadzenie odpadków komunalnych i zapewnienia utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym. Nie mniej jednak nie jest tak, iż to na ten podmiot, zarówno powszechnie obowiązujące przepisy czy też łącząca strony umowa, przeniosła powinność takiego zabezpieczenia śmietników aby nie stanowiły zagrożenia (oprócz epidemiologicznego) dla osób i mienia przebywającego w ich sąsiedztwie. Zgodny z logiką i doświadczeniem życiowym jest wywód Sądu I instancji, iż to właściciel po wyodrębnieniu właściwego miejsca na usytuowanie pojemników na nieczystości winien obszar tak zabezpieczyć, aby nie było możliwości - w wyniku chociażby oddziaływania silnego wiatru - ich przemieszczenia grożącego wystąpieniem szkód w mieniu czy osobach. Takiego zabezpieczenia w badanym przypadku jednak zabrakło. Ponowna ocena dokumentacji fotograficznej wskazuje, iż wydzielanie placu oddzielonego wyłącznie betonowymi słupkami w żadnym razie nie stanowiło obiektywnie właściwego zabezpieczenia przed przemieszczaniem się pojemników. Pojemniki te były swobodnie ustawione, niezabezpieczone murkiem, ścianą czy w inny sposób. To z kolei powodowało, iż przy wystąpieniu silnego wiatru (co w ostatnich czasach w naszym województwie nie jest rzadkością) mogły się gwałtownie przemieszczać stanowiąc zagrożenie dla otoczenia. Nie jest przy tym tak, iż zdarzenie było wynikiem „siły wyższej”. O ile oczywiście samo przemieszczenie zostało spowodowane podmuchem silnego wiatru, to jednakże odpowiedzialność pozwanej nie wynika z oddziaływania wichury, ale niezabezpieczenia przed przemieszczeniem w ogóle pojemników wykorzystywanych przez właścicieli lokali czy inne osoby, korzystające z zasobów Spółdzielni. I to właśnie te zaniechanie, niedziałanie – pomimo powszechnej wiedzy i ostrzeżeniach o zbliżającym się huraganie – stanowiło naruszenie zasad właściwego gospodarowania własnym zasobem bądź tym oddanym pod pieczę Spółdzielni i rodzi jej odpowiedzialność. Odpowiedzialności tej w żadnym razie nie wyłącza powoływanie się na siłę wyższą.

W prawie polskim zdecydowanie przyjmuje się obiektywne ujęcie siły wyższej, zgodnie z którym jest ona zdarzeniem zewnętrznym, którego nie da się przewidzieć, ani też - nawet w razie przewidzenia - nie da się zapobiec jego skutkom. Według tego stanowiska siłą wyższą odróżnia od zwykłego przypadku to, że jest to zdarzenie nadzwyczajne, zewnętrzne i niemożliwe do zapobieżenia. Należą tu zwłaszcza zdarzenia o charakterze katastrofalnych działań przyrody i zdarzenia nadzwyczajne w postaci zaburzeń życia zbiorowego, jak wojna, zamieszki krajowe itp., a także w pewnych przypadkach akty władzy publicznej, którym nie może przeciwstawić się jednostka. Reasumując, należało przyjąć, że siłą wyższą jest zdarzenie spełniające kumulatywnie trzy przesłanki. Po pierwsze, musi to być zdarzenie zewnętrzne, mające swoje źródło poza urządzeniem, z którego funkcjonowaniem związana jest odpowiedzialność odszkodowawcza. Po drugie, musi to być zdarzenie niemożliwe do przewidzenia, przez co rozumieć należy ocenianą w kategoriach obiektywnych niemożność przewidzenia w konkretnej sytuacji skutków siły wyższej. Po trzecie, musi to być zdarzenie niemożliwe do zapobieżenia, przy czym nie chodzi tutaj o niemożliwość zapobieżenia samemu zjawisku, ile o zapobieżenie jego skutkom przy zastosowaniu współczesnej techniki, czyli gdy zapobieżenie takie przekracza granice możliwości ludzkich. Zdarzenie stanowiące siłą wyższą ma więc charakter przemożny, co oznacza, że w tym momencie, w którym siła wyższa występuje, wymyka się ona spod kontroli ludzkiej. W okolicznościach przedmiotowej sprawy ponownie przypomnieć należy, że zdarzenie powodujące

szkodę związane było z przewróceniem pojemnika na odpady i uszkodzenie pojazdu powódki. O ile pojemnik przemieścił się w wyniku podmuchu wiatru, to jednak zdarzenie to wiązało się z zaniechaniem odpowiedniego zabezpieczenia pojemników w sytuacji powszechnie podawanych ostrzeżeń o zbliżającym się huraganie i apelach o zabezpieczenie przedmiotów mogących ulec przemieszczeniu. Skoro tak, to zdaniem Sądu Odwoławczego nie można w żadnym razie przyjąć, iż odpowiedzialność apelującej pozwanej wyłącza siła wyższa. W tym zakresie Sąd I instancji nie naruszył [art. 361 k.c.](http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093>), albowiem zaniechanie o jakim tutaj mowa, pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem powodującym szkodę w mieniu powódki.

W świetle powyższego zasadnie Sąd Rejonowy uznał, odpowiedzialność pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. za czyn niedozwolony w rozumieniu [art. 415 k.c.](http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640160093>). Pozwana jako zarządca odpowiada bowiem za zapewnienie bezpieczeństwa w gospodarowaniu i zarządzaniu własnymi zasobami, w czym z całą pewnością mieści się właśnie szeroko i prawidłowo omówione przez Sąd I instancji zabezpieczenie pojemników. Powinności spoczywające na pozwanej sprowadzały się bowiem do ograniczenia do minimum jakiegokolwiek zagrożenia mogącego plynąć z zarządu posiadaną nieruchomością. W tych okolicznościach przyjąć należało, iż to tylko i wyłącznie Spółdzielnia uprawniona była i obowiązana do utworzenia zabezpieczeń przeciwdziałających zdarzeniom jak przedmiotowe. Wbrew jej wywodom nie sposób przyjąć, iż Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w tym zakresie posiadała jakiegokolwiek kompetencje. Zakres jej obowiązków względem powodowej Spółdzielni wynikał z łączącej (...) z Gminą umowy, w której nie przewidziano posadowienia jakichkolwiek innych przedmiotów, zabudów, zabezpieczeń na gruncie pozwanej – poza dostarczeniem pojemników wg. zapotrzebowania.

Wywody Sądu I instancji w żadnym razie nie naruszają tak przepisów prawa materialnego, jak i wskazanego w apelacji [art. 233. § 1 k.p.c.](http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>). Podstawy zarzutu naruszenia [art. 233. § 1 k.p.c.](http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>) nie uzasadnia wywód przedstawiający odmienną ocenę szczegółowych faktów składających się na stan faktyczny stanowiący jako całość podstawę orzeczenia co do istoty sprawy, choćby ten wywód odpowiadał regułom logiki. Wiarygodność i moc poszczególnych dowodów nie podlega klasyfikacji parametrycznej, stąd przekonanie apelującej może być odmienne od przekonania składu orzekającego. Zdaniem Sądu Okręgowego przyjęcie adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy działaniem pozwanej a szkodę w żadnym razie nie godzi w przywołane reguły.

Również nie zasługuje na uwzględnienie zarzut naruszenia [art. 100 k.p.c.](http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>) w zakresie rozliczenia kosztów procesu. Sąd Odwoławczy zgadza się z twierdzeniami Sądu Rejonowego, iż powódka w sposób prawidłowy i rzetelny przygotowała się do postępowania, tak w zakresie wykazania jego podstawy faktycznej i prawnej, jak i wysokości szkody. Przedłożyła ona bowiem kalkulację sporządzoną przez zewnętrznego podmiot, zawodowo trudniący się naprawą pojazdów, stąd też obiektywnie mogła pozostawać w usprawiedliwionym przekonaniu, iż wysokość szkody tak się kształtuje. Dopiero dowód z opinii biegłego sądowego, a więc procedowanie w sprawie, nie zaś inne okoliczności, które powódka mogła już wcześniej przed procesem zbadać, ostatecznie ukształtował wysokość rzeczywiście poniesionej szkody. W tym stanie rzeczy rację miał Sąd Rejonowy, przy jednoczesnym uwzględnieniu przedmiotu sporu, iż obciążenie ją częścią kosztów w zakresie w jakim powództwo oddalono nie byłoby prawidłowe.

Mając zatem na uwadze powyższe na mocy [art. 385 k.p.c.](http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296) (<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>) apelację w całości oddalono.

SSO Małgorzata Grzesik SSO Zbigniew Ciechanowicz SSO Sławomir Krajewski

Dodano: 8 marca 2018, Opublikował(a): **Dorota Szlachta**

Podmiot udostępniający informację: **Sąd Okręgowy w Szczecinie**

Osoba, która wytworzyła informację: **Zbigniew Ciechanowicz**, Sławomir Krajewski

Data wytworzenia informacji: 9 lutego 2018